

Af det ommeldte Hartkorn blev derefter for 1843 opkrævet og erlagt den fulde ved Forordningen af 15de April 1818 paabudne Landskat, efter Fradrag af den anordnede Eftergivelse, med 5 Rd. 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, hvorimod der for Aarene 1844—49, begge inklusive, ikkun blev beregnet og opkrævet den Deel af Landstatten, der efter Bestemmelsen i Forordningen af 24de Juni 1840 § 4 gik over paa det nye Hartkorn, efter Fradrag af endog den fulde Eftergivelse efter Forordningen af 10de Januar 1823 og senere Anordninger, altsaa i det Hele 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn. Desaarhøj blev det ved en Antegnelsespost i Odense Amtstues Regnskab pro 1849—50 og den dertil afgivne Decision paalagt Amtstuen at beregne Landstatten med dens oprindelige Beløb efter Fradrag af Eftergivelsen, altsaa med 5 Rd. 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, samt at indfordre og beregne til Indtægt i sit næste Regnskab den for Aarene 1844—49 for lidet beregnede Landskat, og, da Besidderne af Stamhusene Østrupgaard, Hoffmannsgave og Nislevgaard samt Cieren af Blundgaard nægtede at betale de dem derefter affordrede Restancebeløb samt de dem endvidere affordrede Tilskud i Skatter for Aarene 1850 og 1851, blev Kammeradvocaten beordret til at søge dem til Betaling af Restancebeløbene m. m. Da Kammeradvocaten imidlertid meente, at de omhandlede Restancer ikke kunde påtales under eet Søgmaal, og henstillede, for at spare Omkostninger ved flere Søgmaal, at Søgmaalet ikkun kom til at angaae den betydeligste Restance, som vedkom Østrupgaard, meddeelte Finantsministeriet sit Samtykke hertil, og, da Kammeradvocaten endvidere antog, at det vilde være gavnligt, om end ikke nødvendigt, at de paagjældende Forder paalignedes Gammelstat, blev saadan Paaligning foretaget med Hensyn til de til Østrupgaard inddæmmede Strandgrunde, og Odense Amtstue derefter meddeelt Ordre til at føre den paalignede Gammelstat til Tilgang fra den 1ste Januar 1844 at regne.

Den saaledes mod Besidderen af Østrupgaard anlagte Sag blev bunden for Statskassen saavel ved Underretten som ved Overretten, hvorefter Besidderen opgav Sagens videre Forsølgning og indbetalte de paagjældende Restancebeløb, ligesom ogsaa Besidderne af Stamhusene Hoffmannsgave og Nislevgaard samt Cieren af Blundgaard efter det Udfald, Sagen mod Østrupgaard havde faaet, betalte de dem paahvilende Restancer.

Paa den i sin Tid forfattede og fremlagte Fortegnelse over Erstatningen for Tabet af Hartkornprivilegiet for Forder i Odense Amtstuedistrict var der for samtlige de ovennævnte fra Odense Fjord inddæmmede Strandjorder ikkun beregnet Erstatning efter Forhøielsen i Landskat af nyt privilegeret Hartkorn af 20 $\frac{1}{2}$ pr. Tde. Hartkorn, hvorhos Erstatningen for de til Stamhusene Østrupgaard, Hoffmannsgave og Nislevgaard henlagte inddæmmede Forder ikkun var beregnet med nysnævnte Skatteforhøielses femtendobbelte Beløb. Medens bemeldte Fortegnelse var fremlagt til Eftersyn, blev der af Besidderne af de 3 nævnte Stamhuse gjort Indsigelse mod den sidstnævnte Beregningsmaade, og af Besidderne af de 2 førstnævnte Stamhuse blev derhos gjort Paastand paa, at, da Landstatten af de dem tilhørende inddæmmede Strandjorder var bleven fordret erlagt med dens fulde Beløb efter Forordningen af 15de April 1818, alene med Fradrag af den anordnede Eftergivelse, Hartkorns-Erstatningen for disse Forder ogsaa blev beregnet derefter, — altsaa efter en Forhøielse af 2 Rd. 4 $\frac{1}{2}$ pr. Tde. Hartkorn, og blev det af Finantsministeriet tilkjendegivet bemeldte Stamhusbesiddere gennem Amtmanden over Odense Amt, at nærmere Meddelelse med Hensyn til de af dem fremsatte Indsigelser kunde forventes, naar den om de til Østrupgaard inddæmmede Strandjorders Skattepligt da verserende Sag havde fundet sin Afgjørelse. Efterat dette, som ovenmeldt, var steet, og samtlige de paagjældende Restancer vare betalte, begjærede Besidderne af Stamhusene Østrupgaard og Hoffmannsgave Resolution meddeelt paa de af dem i sin Tid gjorte Indsigelser mod Beregningen af Hartkorns-Erstatningen for de dem tilhørende Strandjorder, ligesom Cieren af Blundgaard, der tidligere ikke havde gjort nogen Indsigelse imod, at Hartkorns-Erstatningen for de under denne Gaard inddæmmede Strandgrunde ikkun var beregnet efter